

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2009. év szeptember hó 24. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2009. év február hó 11. napján kihirdetett **14.B.1274/2007/56.** számú ítéletét az I. r. vádlottal szemben megváltoztatja.

A vádlott cselekményét társtettesként elkövetettnek (Btk. 20.§ (2) bekezdés) minősíti.

Főbüntetését 5 (öt) évi börtönbüntetésre, mellékbüntetését 5 (öt) évi közügyektől eltiltásra súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. r. vádlottal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 2.255 (kettőezer-kettőszázötvenöt) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 2009. év február hó 11. napján kelt 14.B.1274/2007/56. számú ítéletével az I. r. vádlottat a Btk. 282/C. § (2) és (4) bekezdésébe ütköző kábítószerrel visszaélés büntette miatt 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, melybe beszámította az általa előzetes fogvatartásban töltött időt. Az elsőfokú bíróság e vádlott tekintetében rendelkezett a járulékos kérdésekről, a kábítószeres, valamint a kábítószeres tárolásához, adagolásához és fogyasztásához használt eszközök elkobzásáról, egyéb bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről, azok kiadásáról, illetve megsemmisítéséről, valamint iratokhoz csatolásáról. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész súlyosításért, hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabásáért, az I. r. vádlott és védője részben felmentésért, részben enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.228/2009. számú átiratában a tényállás l/b. és c. pontjának kiegészítésével az elsőfokú bíróság ítéletének az ügyészi fellebbezés szerinti súlyosítását, egyebekben annak helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla 2009. év szeptember hó 10. napján kelt 3.Bf.78/2009/9. számú nyilvános ülésén az I. r. vádlottal szemben folytatott eljárást elkülönítette és e vádlottra vonatkozóan új tárgyalási határnapot tűzött ki. Az elsőfokú bíróság ítéletével érintett más vádlottak (II. r. és III. r.) tekintetében 3.Bf.78/2009/9. számon az elsőfokú bíróság ítéletét 2009. év szeptember hó 10. napján érdemben felülbírálta.

Az elkülönítést követően megtartott másodfokú nyilvános ülésen az ügyész fellebbezését az átiratában foglaltakkal egyezően fenntartotta. Indítványozta az I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

Az I. r. vádlott védője az elsőfokú bíróság által mérlegeléssel megállapított tényállását nem vitatta. Álláspontja szerint a vádlott bűnsegédi elkövetési magatartást valósított meg. Emellett értékelni kell függőségét és beismerő jellegű vallomását. Indítványozta ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

Az I. r. vádlott előzetesen leírt védekezését felolvasta és azt az iratokhoz csatolta. E szerint korábbi védője tanácsára tett vallomásai nem a teljes igazságot tartalmazták. A II. pontban az 1. számú tanú bosszúból terhelte őt a bűncselekmény elkövetésével, pedig csak 200.000 forint kölcsönt adott át az ugyanezen cselekménnyel érintett 2. számú tanúnak. Az e vádpontban szereplő 3. számú tanút egyáltalán nem ismerte, ellenben „szájról-szájra terjedt, hogy nem vagyok az országban, ezért tettek rám nézve terhelő vallomásokat”. Elismerte, hogy a hétvégeken „pár szem extasy tableta és amfetamin tartalmú speed gazdát cserélt, de ennek összessége nem éri el a jelentős mennyiséget”.

A I. pont szerinti történeti tényállásban egy ismerőssel közösen vitték a bérleménybe azt a táskát, amiben a kábítószer megtalálták. Ugyanezen személy vette rá őt, hogy a pótkereket vigye el ugyanebbe az ingatlanba. Ezen szívességért pár napi kábítószeradagot ígért részére. Egyébként „logikailag” átlátta, hogy a csomagokban kábítószer is lehet. Felhívta a figyelmet arra, hogy drogfüggősége miatt nem látta be a helyzetét és családi körülményeire hivatkozással enyhe büntetés kiszabását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) és 349. § (1) bekezdésére figyelemmel az elkülönítést követően csak az I. r. vádlott tekintetében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást. Az elsőfokú bíróság a kellő részletességgel lefolytatott bizonyítási eljárás során a felderítési kötelezettségének eleget tett, az ügy helyes minősítése szempontjából jelentőséggel bíró bizonyítékokat összegyűjtötte, azokat megvizsgálta és értékelési

körébe vonta. A Fővárosi Bíróság által megállapított tényállás tekintetében - bár az túlnyomórészt hibátlan - helytállóan észrevételezte a Fellebbviteli Főügyészség azt, hogy az ítélet mégis megalapozatlan. A tényállás I/b. pontja nem tartalmazza azt, hogy a lefoglalt kábítószer hatóanyagtartalma mennyivel haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát; a I/c. pontból ugyancsak hiányzik a kábítószer mennyiségének ekkénti meghatározása.

Ezt meghaladóan az I. r. vádlott tekintetében a bizonyítékok értékelésénél írt egyes megállapítások a történeti tényálláshoz tartozók, és nem mellőzhető a I/a. pontban a kábítószer átvétele időpontjának rögzítése sem. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének ítéletszerkesztésbeli, valamint a Be. 351. § (2) bekezdés b./ pontjának második fordulatába ütköző hiányosságát a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja - az iratok tartalma - alapján a következők szerint küszöbölte ki a tényállás kiegészítésével és pontosításával:

- Az elsőfokú ítélet I/a. történeti tényállásában írtakat - *az I. r. és a III. r. vádlottak 2006. év szeptember 6. napján ismeretlen személytől, egy pótkerékben elrejtve 107.789 darab extasy tablettát szerzett meg* (elsőfokú ítélet 4. oldal utolsó előtti bekezdés) - a 14. oldal 3. és 4. bekezdésében írtakkal egészíti ki. E szerint *ellenőrzött információ merült fel arra vonatkozóan, hogy az I. r. vádlott - aki ellen a Fővárosi Bíróság 2.Bk.579/2006. számon európai elfogatóparancsot bocsátott ki - a fővárosban tartózkodik életvitelszerűen. E vádlott 10 óra 15 perckor kijött a lakásból és elindult a kereszteződéshez, ahol ott várakozott az xxx-000 forgalmi rendszámú Audi A6 típusú személygépkocsi és beült annak jobb első ülésére. A személygépkocsit a III. r. vádlott vezette. A gépkocsival különböző útvonalakon a sporttelephez hajtottak. Innen 11 óra 40 perckor kijöttek és különböző útvonalakon a mélygarázsba hajtottak. Innen 12 óra 15 perckor hajtottak különböző útvonalon a lakáshoz és a leparkolást követően mindketten bementek. 13 óra 41 perckor a mélygarázshoz mentek és onnan az xxx-000 forgalmi rendszámú Ford Mondeo típusú személygépkocsival hajtottak ki. A gépjárművet az Audit is vezető III. r. vádlott vezette. A vádlottak a Művelődési Ház mögötti szervízútra hajtottak, ahol az általános iskola udvara oldalán lévő parkolóhelyre álltak. A gépkocsiból mindketten kiszálltak és az ott várakozó Renault Laguna típusú személygépkocsi csomagteréből az I. r. vádlott egy pótkereket tett át a Ford Mondeo típusú gépkocsi csomagtartójába. Erre 14 óra 5 perckor került sor (rendőri jelentés, a nyomozati iratok 173. oldalán).*
- Az I/a. pont következő bekezdésében írtakat - *a III. r. és az I. r. vádlottak felszólították a II. r. vádlottat, hogy a pótkereket, melyben általa is tudottan kereskedelmi mennyiségű extasy tablettá volt elrejtve, vigye fel a közösen bérelt és használt I. emelet 3. szám alatti lakásba* (4. oldal utolsó és 5. oldal első mondat) - *kiegészíti* az ítélet 14. oldal utolsó bekezdésében, továbbá a 15. oldal első bekezdésében írtakkal a következők szerint. *Ezt követően leparkoltak, majd a falatozóba mentek, ahol a kerthelységben ételt, italt*

*fogyasztottak. 15 óra 49 perckor elindultak a házhoz és a gépkocsival beálltak a lakóépület udvarára. A kaput a II. r. vádlott nyitotta ki és zárta be. A II. r. vádlott a kapu kinyitását követően a gépkocsihoz ment, ahonnan a gépkocsival érkező személyek - a III. r. vádlott és az I. r. vádlott - kiszálltak és beszélgetésbe elegyedtek. A beszélgetés közben a Ford Mondeo típusú gépkocsi csomagtartóját kinyitották és valamit - **a kábítószer tartalmazó pótkereket** - megmutattak a II. r. vádlottnak. Ekkor szólították fel őt a pótkerek lakásba történő felvitelére. Ezt követően becsukták a csomagtartót, a gépkocsi vezetője átadta a kulcsokat a II. r. vádlottnak, a III. r. és az I. r. vádlottak kijöttek az utcára és elindultak.*

- A II. r. vádlott az I. r. vádlottal közösen bérelt lakásából lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyagtartalma, melyet e vádlott az I. r. vádlottal továbbértékesítés céljából tartott - nem számítva ide a 33,76 gramm mCCP bázist tartalmazó port - a jelentős mennyiség alsó határát 128-szorosan haladta meg (első fokú ítélet 5. oldal I/b. pont 2. bekezdés).
- A I/c. pontban írtakat azzal egészíti ki, hogy az I. r. vádlott által bérelt lakásból lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyagtartalma 2,9-szer haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát (elsőfokú ítélet 5. oldal I/c. pont).

Egyebekben az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során a logika szabályainak megfelelően értékelte a releváns bizonyítékokat. A történeti tényállás így további kiegészítésre, pontosításra nem szorul. Nem tévedett az első fokú bíróság, amikor a következőket vizsgálta az I. r. vádlott tudat-tartalmának értékelésénél:

- e vádlott a II. r. vádlott-társával közösen bérelte azt a lakást, amelyben - az előbbi kiegészítés szerint - a jelentős mennyiség alsó határát 128-szorosan meghaladó kábítószer tároltak;
- annak a gépkocsinak volt az utasa, melyben a jelentős mennyiség alsó határát több mint háromezer-szorosan meghaladó extasy tableta volt;
- e gépkocsival hosszabb időn, csaknem 2 órán keresztül birtokolta a kábítószer;
- a III. r. vádlott-társával felszólították a II. r. vádlottat a kábítószer tartalmazó pótkerek lakásba történő felvitelére;
- e vádlott a rendszeres kábítószer fogyasztása következtében kábítószerfüggőnek minősül;
- a I/a-c. pontban írt cselekményeit megelőzően a 2003. évben elkövetett kábítószer kereskedése miatt büntetőeljárás indult vele szemben, melyet azonban szökése, elrejtőzése folytán felfüggesztettek (II. pont);
- a II. pontban az e cselekménnyel érintett egyéb személyek tanúvallomása, továbbá a kábítószer lefoglalása alapján volt megállapítható az összességében e pontban is a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó kábítószer az I. r. vádlott által megvalósított kereskedés-forgalmazás típusú elkövetési magatartása (elsőfokú ítélet 18. oldal harmadik bekezdés - 25. oldal utolsó bekezdés).

A másodfokú nyilvános ülésen - az előbbieken ismertetettek szerint - már maga az I. r. vádlott sem vitatta, hogy tudomással bírt arról, hogy a I. pontban a kábítószernek van a birtokában; a védő az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és minősítést nem kérdőjelezte meg. A I. pontban írt cselekménnyel kapcsolatban megjegyzendő, hogy a 2006. év szeptember hó 6. napján készült rendőri jelentéssel összefüggésben (nyomozati iratok 171-175. oldal) nem merült fel olyan érdemi kifogás az eljárás során, amely az abban foglaltakat vitássá tenné. Ugyanez vonatkozik a II. pontban meghallgatott, illetve az eljárás során felolvasott tanú és terhelti vallomásokra.

Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor arra ténybeli következtetésre jutott, hogy az I. r. vádlottnak tudomása volt a pótkerékbe elrejtett kábítószerrel, azt továbbértékesítés céljából szerezte meg és adta tovább társával, a III. r. vádlottal a II. r. vádlottnak. Az sem vitatható, hogy a II. r. vádlott társával továbbértékesítés céljából tartotta a lakásban (I/b. pont), illetve az általa önállóan bérelt lakásban (I/c. pont) a kábítószer. Végül helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a II. pontban, hogy ugyanezen vádlott az itt felsorolt személyeknek a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó mennyiségű kábítószerrel értékesített, illetve adott át továbbértékesítés céljából. Az I. r. vádlott felmentést, enyhébb minősítést célzó fellebbezése ezért nem alapos.

Az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított, a másodfokú bíróság által kiegészített tényállásból okszerűen vonható következtetés az I. r. vádlott bűnösségére. A Fővárosi Bíróság törvényesen minősítette e vádlott cselekményét a Btk. 282/C. § (2) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő kábítószerfüggő személy által jelentős mennyiségű kábítószerrel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének. Az ítéletben helyesen hivatkozott az 1/2007. Büntető Jogegységi döntésre, melynek alkalmazásával okszerűen állapította meg azt, hogy e vádlott nem csupán megszerezte a kábítószer. Cselekménye a megszerzési típusú elkövetésnél súlyosabban minősül, mert a tovább-eladási célból megszerzett kábítószer tartása is a kereskedelem fogalmába illeszkedik, ezen felül az I. r. vádlott társával, a III. r. vádlottal ténylegesen is továbbadta a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó kábítószerrel a II. r. vádlottnak (I/a. pont).

Nem észlelte ugyanakkor az elsőfokú bíróság, hogy az I. r. vádlott a I/a. pontban a III. r. vádlottal, a I/b. pontban a II. r. vádlottal egymás tevékenységéről tudva, közösen valósította meg a terhére rótt bűncselekmény elkövetési magatartását. Ezért elkövetői minősége a Btk. 20. § (2) bekezdés szerinti társtettesi elkövetés, nem pedig önálló tettesség, nem pedig a védő által hivatkozott bűnrészesi magatartás.

A büntetés kiszabása körében további enyhítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet meghozatalát követően eltelt további időmúlást. Ugyanakkor kisebb súllyal vehető figyelembe az I. r. vádlott büntetlen előélete, mert az ellene a II. pontban folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követett el újabb bűncselekményeket a I. pontban írtak szerint.

Összességében megállapítható, hogy az I. r. vádlott a jelentős mennyiség alsó határát több százszorosán meghaladó mennyiségű kábítószerre követte el a bűncselekményt. A javára megállapított enyhítő körülmények száma és mértéke nem indokolja a büntetési tétel alsó határához közelítő szabadságvesztés kiszabását. Az általa megszerzett, átadott kábítószer kirívóan nagy mennyiségére figyelemmel kizárható, hogy kábítószer-függősége bármilyen formában is közrejátszott a bűncselekmény elkövetésében. Ez pedig büntetésének a nem kábítószer-függőkhöz való közelítését indokolja. A Fővárosi Ítéltábla ezért megállapította, hogy az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése alapos. Az I. r. vádlottal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetés mértékét a másodfokú bíróság 1-1 évvel súlyosította, mert esetében a középarányos főbüntetés alkalmazása indokolt a büntetés célok és elvek megvalósulása érdekében.

A Fővárosi Bíróság ítéletét az előbbiek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az ítélet egyéb, törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2009. év szeptember hó 24. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.	Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 14.B.1274/2007/56. számú ítélete az I. r. vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.250/2009/5. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2009. év szeptember hó 24. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző

Fővárosi Ítéltábla
3.Bf.78/2009/9.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2009. év szeptember hó 10. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

Í T É L E T E T:

A jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés bűntette miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2009. év február hó 11. napján kihirdetett **14.B.1274/2007/56.** számú ítéletét a II. r. és a III. r. vádlottakkal szemben megváltoztatja.

A vádlottak cselekményét társtettesként elkövetettnek (Btk. 20.§ (2) bekezdés) minősíti.

II. r. vádlott főbüntetését 6 (hat) évi fegyházbüntetésre, mellékbüntetését 6 (hat) évi közügyektől eltiltásra, III. r. vádlott főbüntetését 5 (öt) évi börtönbüntetésre, mellékbüntetését 5 (öt) évi közügyektől eltiltásra súlyosítja.

A bűnjeljegyzék 39-40. száma alatti az iratok mellékleteként elhelyezni rendelt floppy és cd lemezt valamint a 4-5. szám alatti ujj- és genetikai nyomokat a BRFK Bűnügyi Főosztály II. Kiemelt Ügyek Osztálya Kiemelt Ügyek Alosztálya I. 136-XII-811/2006. bü. számnak rendeli megküldeni.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét a II. r. és a III. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság 2009. év február hó 11. napján kelt 14.B.1274/2007/56. számú ítéletével a II. r. vádlottat a Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdésébe ütköző kábítószerrel visszaélés büntette miatt 4 év fegyházbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra;

a III. r. vádlottat a Btk. 282/C. § (2) és (4) bekezdésébe ütköző kábítószerrel visszaélés büntette miatt 2 év 8 hónapi börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a járulékos kérdésekről: a kábítószeres, valamint a kábítószeres tárolásához, adagolásához és fogyasztásához használt eszközök elkobzásáról; egyéb bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről, vádlottak részére történő kiadásáról, megsemmisítéséről, illetve iratokhoz csatolásáról.

Kötelezte a vádlottakat ez eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú bíróság ítélete ellen az ügyész súlyosításért, hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabásáért;

a II. r., a III. r. vádlottak és védőik felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.228/2009. számú átiratában e vádlottakat érintően a tényállás I/b. pontjának kiegészítésével az első fokú bíróság ítéletének az ügyészi fellebbezés szerinti súlyosítását, egyebekben annak helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla 9. számú nyilvános ülésén az ügy I. r. vádlottjával szemben folytatott eljárást jelen ügytől elkülönítette és e vádlottra vonatkozóan új tárgyalási határnapot tűzött ki. Érdemben az ítéletet csak az előbbieket szerint ismertetett vádlottakkal szemben bírálta el a másodfokú eljárás során.

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész a fellebbezést fenntartotta, az átiratában foglaltakat annyiban egészítette ki, hogy az első fokú bíróság ítélete a II. r. vádlott bűnösségi körülményei tekintetében is kiegészítésre szorul.

A II. r. vádlott védőjének álláspontja szerint az első fokú bíróság eljárási szabálysértést követett el akkor, amikor annak ellenére tett fel kérdéseket e vádlottnak a tárgyaláson, hogy ő élt vallomás megtagadási jogával. A II. r. vádlott e kérdésekre adott válaszai ezért - mivel e bizonyítékot a törvény ellenére szerezte be a bíróság - nem használhatók fel, a tényállás megállapításánál tévesen értékelte ezeket az első fokú bíróság. Erre figyelemmel nem helytálló a vallomásra történő hivatkozás, így nem vonható alapos következtetés a vádlott bűnösségére.

Ügyfelderítési kötelezettségének sem tett eleget az első fokú bíróság akkor, amikor nem hallgatta ki tanúként a házkutatáskor jelen lévő lakástulajdonost, az iratokhoz nem csatolta e lakás bérleti szerződését és nem derítette fel a II. r. vádlott valamint az 1. számú tanú kapcsolatát. Utóbbi személyt annak ellenére nem hallgatta meg tanúként, hogy vallomása jelentősséggel bír a II. r. vádlott védekezése értékelésénél.

Ezzel szemben tévesen értékelte az első fokú bíróság az iratok közt elfekvő, tizenhárom rendőr által aláírt jelentést, melyből nem derül ki, hogy beszélgetés vagy vita volt a vádlottak között, és a II. r. vádlottnak miért kellett a pótkereket felvinni a lakásra. Ugyancsak a felderítési kötelezettség elmulasztása körében értékelendő, hogy nem állapította meg az első fokú bíróság, a tizenhárom rendőr közül ki volt jelen a vádlottak találkozásakor.

Végül hiányolta a védő helyszíni szemle megtartását abban a lakásban, ahol a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó kábítószerrel lefoglalták. Szemben azzal, amelyben ilyen mennyiségű kábítószer nem volt, helyszíni szemlét foganatosított a nyomozó hatóság.

Összességében megállapítható, hogy az első fokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, abban nem rögzített olyan adatot, melyből arra lehetne következtetést vonni, hogy a II. r. vádlott milyen szerepet töltött be a kábítószerrel folytatott kereskedésben. Emellett logikai hibával állapította meg az első fokú bíróság, hogy tudomása volt e vádlottnak a lakásban, illetőleg a pótkerekben tartott kábítószerrel. Az első fokú bíróság által elmulasztott ügyfelderítés a másodfokú eljárásban nem pótolható, ezért az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan e vádlott felmentését indítványozta a védő.

A II. r. vádlott csatlakozott védőjéhez és nyilatkozott személyi körülményeire.

A III. r. vádlott védője e vádlottat érintően csatlakozott a II. r. vádlott védője által kifejtettekhez. Felhívta a figyelmet arra, hogy a II. r. vádlott csupán az első vallomásában mondott olyat, hogy a III. r. vádlott kérte meg őt a kábítószerrel tartalmazó pótkerek lakásba történő felvitelére. Ezt a nyilatkozatát a későbbiek során visszavonta a II. r. vádlott. Tévesen hivatkozott az első fokú bíróság a III. r. vádlott tudattartalmára: szemben a megállapítottakkal, nem volt neki tudomása a

pótkerék tartalmáról. Nem nyert tisztázást, hogy a II. r. vádlott ezzel kapcsolatos mely vallomását tartja fenn. Álláspontja szerint így kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a III. r. vádlottnak tudomása lett volna arról, hogy a pótkerékben kábítószer van. Ezért elsődlegesen e vádlott felmentését, másodlagosan az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta.

A III. r. vádlott csatlakozott a védőjéhez.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) és 349. § (1) bekezdésére figyelemmel - az elkülönítést követően - bírálta felül a II. r. és a III. r. vádlottak tekintetében az első fokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárását. A Be. szabályainak szem előtt tartásával foganatósította a II. r. vádlott kihallgatását. A 24. számú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldalán írtak szerint e vádlott az eljárási törvény szövegének megfelelő szószerinti figyelmeztetésben részesült (Be. 117. § (2) bekezdés); majd a tanács elnöke által felolvasott nyomozati vallomásait követően mintegy egy oldalon keresztül kérdés nélkül nyilatkozott az abban foglaltakra. Ez a körülmény azért nem kifogásolható, mert a törvény szövege szerinti, a jegyzőkönyvben rögzített figyelmeztetés tartalmazza azt a kitételt, hogy *„bármikor dönthet úgy, hogy vallomást tesz, akkor is, ha korábban a vallomástételt megtagadta”*. Akkor, amikor a II. r. vádlott kérdés nélkül nyilatkozott korábbi vallomásaira, az e törvényi felhatalmazáson alapuló jogát gyakorolta. Az ezzel ellentétes, a felszólalást meggátló bírói intézkedés e jogának korlátozásával járt volna; az ismételt figyelmeztetés pedig a korábban már elhangzottra tekintettel nem volt indokolt.

Arra tekintettel, hogy a II. r. vádlott saját belátása szerint nyilatkozott nyomozati vallomásai felolvasása után azokra, így nem kifogásolható az ügyésznek, a vádlottársak védőinek, végül a tanács elnökének az e felszólalással kapcsolatos kérdésfeltevése sem (6-7. oldal). A korábbi figyelmeztetésnek megfelelően ugyanis a II. r. vádlott az általa elmondottakhoz kapcsolódóan feltett kérdésekre a válaszadást ugyancsak megtagadhatta. E vádlott tárgyalási előadásának értékelése így nem ütközik a Be. 78. § (4) bekezdésében írt tilomba, mert az elsőfokú bíróság nem *a vádlott eljárási jogának lényeges korlátozásával szerezte be* tárgyalási nyilatkozatát.

Az első fokú bíróság a megfelelő részletességgel lefolytatott bizonyítási eljárás során a felderítési kötelezettségének is eleget tett, az ügy helyes minősítése szempontjából jelentősséggel bíró bizonyítékokat összegyűjtötte, azokat megvizsgálta és értékelési körébe vonta. A Fővárosi Bíróság által megállapított tényállás bár túlnyomó részt hibátlan, helytállóan észrevételezte a fellebbviteli főügyészség azt, hogy az ítélet mégis megalapozatlan akkor, amikor - a másodfokú elkülönítést követően elbírált cselekményeknél - az I/b. pontban nem tartalmazza azt, hogy a lefoglalt kábítószer hatóanyagtartalma mennyivel haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát.

Ezt meghaladóan az ítélőtábla álláspontja szerint azt sem hagyható figyelmen kívül, hogy a kétség kívül nem kábítószerfüggő II. r. vádlottra vonatkozóan készült elmeorvosszakértői véleményből következően e vádlott hozzászokásban szenvedőnek véleményezhető; mindkét vádlott tekintetében a bizonyítékok értékelésénél írt egyes megállapítások a történeti tényálláshoz tartozók; nem mellőzhető az I/a. pontban a kábítószer átvétele időpontjának rögzítése sem.

A Fővárosi Ítélőtábla az első fokú bíróság ítéletének ítélet szerkesztésbeli, valamint a Be. 351. § (2) bekezdés b./ pontjának II. fordulatába ütköző hiányosságát a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja - az iratok tartalma - alapján a következőekben írtak szerint küszöbölte ki a tényállás kiegészítésével és pontosításával:

- A II. r. vádlott, noha nem kábítószerfüggő, elmondása szerint 1996-tól kezdett el kokaint fogyasztani, majd annak elhagyását követően 2004-től extasyt és újra kokaint. E drogokat általában hétvégeként használta. Ezen felül havi két-három alkalommal speedet, és néhány alkalommal I-port fogyasztott. 2005-től marihuánás cigarettát is szívott. A II. r. vádlott erre tekintettel kábítószer habituációban (hozzászokásban) szenved.
- Az elsőfokú ítélet I/a. történeti tényállásában írtakat - *a III. r. vádlott társával 2006. év szeptember 6. napján ismeretlen személytől, egy pótkerékben elrejtve 107.789 darab extasy tablettát szerzett meg* (elsőfokú ítélet 4. oldal utolsó előtti bekezdés) - a 14. oldal 3. és 4. bekezdésében írtakkal egészíti ki. E szerint *10 óra 15 perckor a III. r. vádlott az általa vezetett XXX-000 forgalmi rendszámú Audi A6 típusú személygépkocsiba felvette társát, aki a jobb első ülésre ült. A gépkocsival különböző útvonalakon a sporttelephez hajtottak. Innen 11 óra 40 perckor kijöttek és különböző útvonalakon a mélygarázsba hajtottak. Innen 12 óra 15 perckor hajtottak különböző útvonalon a lakáshoz és a leparkolást követően mindketten bementek. 13 óra 41 perckor a mélygarázshoz mentek és onnan az XXX-000 forgalmi rendszámú Ford Mondeo típusú személygépkocsival hajtottak ki. A gépjárművet az Audit is vezető III. r. vádlott vezette. A vádlottak a szervízútra hajtottak, ahol az általános iskola udvara oldalán lévő parkolóhelyre álltak. A gépkocsiból mindketten kiszálltak és az ott várakozó Renault Laguna típusú személygépkocsi csomagteréből a társ egy pótkereket tett át a Ford Mondeo típusú gépkocsi csomagtartójába.* Erre **14 óra 5 perckor** került sor (rendőri jelentés, a nyomozati iratok 173. oldalán).
- Az I/a. pont következő bekezdésében írtakat - *a III. r. vádlott társával felszólították a II. r. vádlottat, hogy a pótkereket, melyben általa is tudottan kereskedelmi mennyiségű extasy tablettá volt elrejtve, vigye fel a közösen bérelt és használt I. emelet 3. szám alatti lakásba* (4. oldal utolsó és 5. oldal első mondat) - **kiegészíti** az ítélet 14. oldal utolsó bekezdésében, továbbá a 15. oldal első bekezdésében írtakkal a következők szerint. *Ezt követően leparkoltak, majd a falatozóba mentek, ahol a kerthelységben ételt, italt fogyasztottak. 15 óra 49 perckor elindultak a házhoz és a gépkocsival beálltak*

a lakóépület udvarára. A kaput a II. r. vádlott nyitotta ki és zárta be. A II. r. vádlott a kapu kinyitását követően a gépkocsihoz ment, ahonnan a gépkocsival érkező személyek - a III. r. vádlott és társa - kiszálltak és beszélgetésbe elegyedtek. A beszélgetés közben a Ford Mondeo típusú gépkocsi csomagtartóját kinyitották és valamit - a kábítószeret tartalmazó pótkereket - megmutattak a II. r. vádlottnak. Ekkor szólították fel őt a pótkerek lakásba történő felvitelére. Ezt követően becsukták a csomagtartót, a gépkocsi vezetője átadta a kulcsokat a II. r. vádlottnak, a III. r. vádlott és társa kijöttek az utcára és elindultak.

- A II. r. vádlott társával közösen bérelt lakásából lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyagtartalma, melyet e vádlott társával továbbértékesítés céljából tartott - nem számítva ide a 33,76 gramm mCCP bázist tartalmazó port - a jelentős mennyiség alsó határát 128-szorosan haladta meg (első fokú ítélet 5. oldal l/b. pont 2. bekezdés).

Egyebekben az első fokú bíróság a tényállás megállapítása során a logika szabályainak megfelelően értékelte a releváns bizonyítékokat. A történeti tényállás így további kiegészítésre, pontosításra nem szorul. Nem tévedett az első fokú bíróság, amikor a következőket vizsgálta a vádlottak tudat-tartalmának értékelésénél:

A II. r. vádlott tekintetében megállapítható, hogy

- társával közösen bérelte azt a lakást, amelyben - az előbbi kiegészítés szerint - a jelentős mennyiség alsó határát 128-szorosan meghaladó kábítószeret tároltak;
- e vádlott - azt követően, hogy előzetesen telefonon egyeztettek, majd a III. r. vádlottal és társával folytatott megbeszélés során a pótkerek lakásba történő felvitelére vállalkozott - a kábítószeret tartalmazó gépkocsi kulcsát átvette;
- a nyomozás során maga is elismerte, hogy tudott a lakásban tárolt kábítószerrel, mert amikor belenézett a táskába, látta benne az extasy tablettákat és a mérleget, valamint a mélyhűtőben a speedet (nyomozati iratok 823. oldal);
- beismerte azt is, hogy a korábban kábítószerrel visszaélés miatt már büntetőeljárás hatálya alatt álló I. r. vádlott gépkocsivezetője volt (nyomozati iratok 815. oldal);
- tárgyalási előadása szerint azt is „sejtette”, hogy társa „kábitószerrel foglalkozott”, miként azt is, hogy a pótkerekben kábítószer van - „egyértelműen tele volt cuccal” -, annak általa történő felvitelét a megjelenő rendőrök akadályozták meg;
- az igazságügyi toxikológus szakértő véleménye szerint vizeletében a speed és kokain hatóanyaga volt fellelhető.

Összességében így nem vonható kétségbe, hogy a II. r. vádlott társával kereskedés céljából tartotta a lakásán a kábítószeret, és e célból vette át a pótkerekben található extasy tablettákat is.

A III. r. vádlott tekintetében megállapítható, hogy

- annak a gépkocsinak volt a vezetője, melyben a jelentős mennyiség alsó határát több mint háromszázszorosan meghaladó extasy tableta volt,
- e gépkocsival hosszabb időn, csaknem 2 órán keresztül birtokolta a kábítószer;
- társával felszólították a II. r. vádlottat a kábítószer tartalmazó pótkerék lakásba történő felvitelére,
- e vádlott a rendszeres kábítószer fogyasztása következtében kábítószerfüggőnek minősül;
- ezen cselekményét megelőzően, 2002-2003. évben elkövetett kábítószer forgalmazás miatt a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2007. év szeptember hó 27. napján jogerős ítéletével büntetést szabott ki vele szemben (elsőfokú ítélet 4. oldal második bekezdés).

Összességében helyesen vont ténybeli következtetést arra, hogy a III. r. vádlott társával továbbértékesítés céljából szerezte meg a több mint százezer darab extasy tablettát, melyet tovább is adott a II. r. vádlottnak.

Szemben a védő perbeszédében előadottakkal a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak a lakást bérbe adó tulajdonos tanúkénti kihallgatását, mivel a lakás bérlete az eljárás során nem volt vitatott, így az ezzel kapcsolatos lakásbérleti szerződésnek sincs jelentősége az ügy elbírálása szempontjából. A vádlottak cselekvőségét nem érinti az a körülmény, hogy a tanúként meghallgatni indítványozott személynek esetlegesen volt-e szerepe a bűncselekmény elkövetésében. Ugyancsak nincs ténybeli jelentősége az 1. számú tanú esetleges tanúvallomásának sem, aki nem vitásan a II. r. vádlott hölgyismerőse volt, ugyanakkor e kapcsolaton túlmenően nincs adat arra, hogy tanúvallomása szolgálhatott volna olyan információval, amely az ügy elbírálása szempontjából jelentőséggel bírna.

A 2006. év szeptember hó 6-i rendőri jelentéssel kapcsolatban (nyomozati iratok 171-175. oldal) nem merült fel olyan érdemi kifogás az eljárás során, amely az abban foglaltakat vitássá tenné. Az a körülmény, hogy azt tizenhárom rendőr írta alá éppen arra utal, hogy a vádlottakat szakszerűen figyelte a Budapesti Rendőr-főkapitányság Kábítószer Bűnözés Elleni Osztálya. Nem volt indokolt ezért annak meghatározása, hogy a tizenhárom rendőr közül ki volt az, aki a vádlottak találkozásakor jelen volt. A gépkocsiból történő kábítószer lefoglalásáról egyébként is készült jegyzőkönyv, mely a nyomozati iratok 2. kötetének 841-849. oldalán található. Ebből megállapíthatóan a kábítószer valóban egy gépkocsikerék belsejéből került lefoglalásra (845. oldal).

Összességében megállapítható, hogy az első fokú bíróság nem tévedett, amikor ténybeli következtetéssel megállapította, hogy a vádlottaknak tudomása volt a pótkerékben lévő kábítószerrel, azt a III. r. és a II. r. vádlottak továbbértékesítés céljából szereztek meg; azt a III. vádlott társával tovább is adta a II. r. vádlottnak. Az sem vitatható, hogy a II. r. vádlott társával továbbértékesítés céljából tartotta a lakásban a kábítószer. A vádlottak és védőik felmentésre, illetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezése ezért nem alapos.

Az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított, illetve a másodfokú bíróság által kiegészített tényállásból okszerűen vonható következtetés a vádlottak bűnösségére. Az elsőfokú bíróság nagyobb részt helyesen minősítette a II. r. és a III. r. vádlottak cselekményét. Ennek kapcsán helytállóan hivatkozott az 1/2007. Büntető Jogegységi döntésre, amelynek helyes alkalmazásával állapította meg azt, hogy a vádlottak nem csupán megszerezték a kábítószeret. Cselekményük a megszerzési típusú elkövetésnél súlyosabban minősül, mivel a tovább-eladási célból megszerzett kábítószer tartása is a kereskedés fogalmába illeszkedik, a III. r. vádlott pedig ténylegesen is végrehajtotta az átadást. Cselekményük így a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés (a II. r. vádlott), illetve a Btk. 282/C. (2) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés (a kábítószerfüggő a III. r. vádlott) szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének értékelendő.

Nem észlelte ugyanakkor az elsőfokú bíróság, hogy mind e vádlottak, mind pedig jelen ítélettel el nem bírált társuk a bűncselekményt egymás tevékenységéről tudva, közösen valósították meg, így elkövetői minőségük a Btk. 20. § (2) bekezdés szerinti társtettség.

A büntetés kiszabása körében megállapítható, hogy helyesen észlelte az ügyész további enyhítő körülményként a II. r. vádlott javára azt, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Az elsőfokú ítélet meghozatalát követően eltelt időre is figyelemmel további enyhítő körülményként értékelendő a III. r. vádlott javára a bűncselekmény elkövetése és annak jogerős elbírálása közti hosszabb időmúlás. Ugyanakkor ez nem tekinthető ennek a II. r. vádlott esetében, mivel vele szemben akár életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés is kiszabható, ezért a három éves időmúlásnak az ő cselekménye elbírálása szempontjából nincs jelentősége. Ugyancsak nem minősül enyhítő körülménynek a III. r. vádlott büntetlen előélete, mert jelen eljárással elbírált cselekményét az ellene kábítószerrel visszaélés büntette miatt folyamatban lévő büntetőeljárás ideje alatt követte el.

Összességében megállapítható, hogy a vádlottak a jelentős mennyiség alsó határát több százszorososan meghaladó mennyiségre követték el a bűncselekményt. A II. r. vádlott esetében nem sikerült feltárni olyan számú és súlyú enyhítő körülményeket, melyek vele szemben az enyhítő szakasz alkalmazását, a III. r. vádlott esetében a büntetési tétel alsó határát éppen csak meghaladó büntetés kiszabását indokolnák. Utóbbi vádlott esetében - a megszerzett, továbbadott százezer extasy tableta kirívó mennyiségére figyelemmel - kizárható, hogy kábítószer-függősége bármilyen formában is közrejátszott a bűncselekmény elkövetésében. Ez pedig büntetésének a nem kábítószer-függőkéhez való közelítését indokolja. Ezért a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése alapos. A II. r. vádlottal szemben a büntetési tétel alsó határát meghaladó, a III. r. vádlott esetében, pedig az előbbi vádlottéhoz közelítő, középarányos főbüntetés kiszabását tartotta szükségesnek. Ugyancsak nem mellőzhető ezzel arányban álló mellékbüntetés alkalmazása sem. Ezért a Fővárosi Ítéltábla mindkét vádlott fő- és mellékbüntetését a rendelkező részben írtak szerint súlyosította.

Az eljárási törvény 2009. évben hatályba lépett új rendelkezései a korábbiakhoz képest eltérően szabályozták a lefoglalás megszüntetését. A 2009. évi LXXXIII. törvény 57. §-a szerint még a jogerősen befejezett ügyekben is alkalmazni kell az új novellában írt változtatást, és meg kell szüntetni „a Be. 152. § (2) bekezdésében felsorolt tárgyi bizonyítási eszközöknek az iratok mellékletekénti kezelését, és azokról e törvény rendelkezései szerint kell határozni.” Figyelemmel arra, hogy a jelenleg hatályos eljárási törvény megtiltja ezen lefoglalt dolgok iratok mellékletekénti kezelését, a másodfokú bíróság megváltoztatta az elsőfokú bíróságnak az ítélet meghozatalakor egyébként törvényes rendelkezését. Tekintettel arra, hogy e bizonyítási eszközöknek az esetleges rendkívüli perorvoslati eljárásban még szerepük lehet, a Fővárosi Ítéltábla a Be. 155. § (2) bekezdésére figyelemmel az általános szabályok szerint annak rendelte kiadni, akinél azok keletkeztek: a nyomozóhatóságnak.

Ezért a bűnjeljegyzék 4-5. szám alatti genetikai nyomokat, továbbá a 39-40. szám alatti floppyt és CD-t a BRFK Bűnügyi Főosztálynak rendelte megküldeni.

A Fővárosi Bíróság ítéletét az előbbiek szerint a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Ítéltábla megváltoztatta, míg az ítélet egyéb, törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2009. év szeptember hó 10. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
előadó bíró

Dr. Székely Ákos s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 14.B.1274/2007/56. számú ítélete a II. r. és a III. r. vádlottak tekintetében a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.78/2009/9. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2009. év szeptember hó 10. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

tisztviselő